

17.22x15.06	1	11	עמוד	11	הארץ - כותרת	14/11/2024	92142164-9
בנימין זאב הרצל - בהקשר לצינון - 80790							

נתניהו מפחד, יש לנצל את זה

דימיטרי שומסקי

!! אחד האויבים שלנו חשב שאנחנו קורי עכ" ביש. איזה קורי עכביש? יש גידי פלדה של רצון ושל עוצמה", עקץ בנימין נתניהו, את חסן נסראללה לאחר מבצע החיסול המר צלח שלו. בדבריו אלה התייחס לנאום שנשא נסראללה ב-26 במאי 2000, בעקבות הנסיגה החד-צדדית של צה"ל מדרום לבנון, ובו אמר בין היתר: "הישות הציונית חיה הפחיד... יש ראל, שברשותה נשק גרעיני וחיל האוויר החזק ביותר באזור, חלשה יותר מקורי עכביש".

האמת היא, שנסראללה צדק. רק חברה חלשה יותר מקורי עכביש תיכנע בלא קרב לאדם שהרסנותו אומנתו. אדם שפורר אותה מבפנים, תוך כדי שיסוי מרכיביה אלה באלה; שכדי לרסק את התנועה הלאומית הפלסטינית ולסכל סופית את מימוש פתרון שתי המדינות נתן את ברכתו למימון מפלצת חמאס בכספי מדינת אויב; אדם הנאשם בפלילים ומנהל מלחמה למען מטרה אחת: הישרדותו הפוליטית והימלטותו מאימת הדין.

דברי נסראללה נראים מדויקים היום בעוד היבט: "הישות הציונית" — דהיינו, הישראליים שנהרו בהמוניהם לרחובות בליל גלנט הראשון כדי להגן על ערכי הציונות של הרצל וויבוטינסקי, בן-גוריון ובגין — אכן חיה היום כפחד. ישראלים אלה נתקפו אימה משתקת זה יותר משנה שכן הם ממאנים להאמין למראה עיניהם: ראש הממשלה פועל למוטט את תשתיות היסוד הקיומיות של מדינתם, החברתיות והמוסריות, ועם פיטורי שר הביטחון

בעת מלחמה, אף הביטחוניות.

לאמיתו של דבר, התואם יותר מכל את מטאפורת "קורי עכביש" וחי זה שנים בפחד הוא נתניהו עצמו. החורבן שהוא זורע במדינה, גם לאחר שנראה כי לא נותרה בה כל חלקה טובה כדי להרוס, נובע ממקור אחד: האימה מפני אובדן שלטון משפחתו במדינה, העשוי להוביל אותו לכלא. הדבר ברור לנוכח פיטורי יואב גלנט. כפי שציין גלנט במרומז בהודעה לתקשורת אחרי פיטוריו, לפיטורים שלוש מטרות עיקריות: העברת חוק ההשתמטות, המשך הפקרת החטופים ובלימה של הקמת ועדת חקירה ממלכתית בעניין מחדל 7 באוקטובר.

התואם יותר מכל את מטאפורת "קורי עכביש" של נסראללה וחי בפחד הוא נתניהו עצמו. יש לרכז את המחאה מול ביתו

ראשי האופוזיציה בהצהרתם המשותפת בכנסת הצביעו על מטרות נוספות: עצירת החקירות בלשכת ראש הממשלה והכשרת פיטורי היועצת המשפטית לממשלה. כל אלה יחדיו נועדו לתכלית עליונה אחת: להמשיך להתבצר בבית ראש הממשלה מתוך פחד הרודף את נתניהו בכחינת תכור נת אופיו הבסיסית.

את נקודת התורפה הקריטית הזאת באישיותו של נתניהו ארגוני המחאה טרם

השכילו לנצל. כעת, משחצה עם פיטורי גלנט את כל הקווים האדומים בדרך לדרדר המדינה לעבר התהום, נקרתה למחאה אולי ההזדמנות האחרונה לגרום לו לנתב את פחדיו לכיוון קונסטרקטיבי בעבור המדינה.

פיזור מוקדי המחאה בין צמתיים, ערים וכיכרות ברחבי הארץ הוא תמוה, ובעוכריה. שיטת מחאה זו מתאימה למדינה דמוקרטית יציבה, אך מדינת ישראל בשעה זו היא דייקטטורה בהתהוות. במצב דברים זה יש לנקז את כל הזעם הציבורי למטרה ממוקדת אחת: הבית, או הבתים, של הדיקטטור בהתהוות. מה גם, שמדובר בדיקטטור אשר מת מפחד.

למה לבזוז את האנרגיות בקפלן, בגין, כרכור ומרכז חורב, כאשר במקום זאת אפשר במאמץ ארגוני מושכל לרכז את כלל המפגים נים מכל קצות הארץ אל מול הבית של הנאשם ולצור עליו — בלא אלימות, אך בנחישות — יומם וליל, על אפה ועל חמתה של מיליציית בן גביר, שאיבדה, לפחות בחלקה, את זכותה הציבורית להיקרא בשם "משטרת יש"ראל"? כל זאת תוך כדי השמעה חוזרת ונשנית של דרישה ברורה אחת: עליך להתפטר, נתניהו, באופן מידי.

יש רגליים לסברה, שבמקרה כזה הפחד התהומי הקיומי של משפחת נתניהו יעשה את שלו, ורעיית ראש הממשלה ובן זוגה יובחזו מהדלת האחורית בביתם ויצטרפו במהרה אל הבטלן ממיאמי. או אז תוכיח החברה הישראלית לכל ובלא צל של ספק, כי איננה עשויה קורי עכביש, אלא גידי פלדה של רצון ושל עוצמה.